

ΟΛΥΜΠΙΟΝ
cinemas
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ
Ελλάδος Ταινιοφάνειας α.ε.

Τέλος καλό, όλα καλά: Η εκπνοή της φετινής χειμερινής κινηματογραφικής σεζόν βρίσκει το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης να έχει εκπληρώσει, αν μη τι άλλο, την υπόσχεση που είχε δώσει στην πόλη, όταν ανέλαβε τη λειτουργία της μόνιμης πλέον έδρας του, του ΟΛΥΜΠΙΟΝ: να το καταστήσει ζωντανό κινηματογραφικό κύττα-

ρο και χώρο επικοινωνίας, αλλά και ένα κέντρο με ενεργό συμμετοχή στα πολιτιστικά δρώμενα της πόλης. Η λειτουργία των δύο κινηματογραφικών αιθουσών, το Δωμάτιο με Θέα και το Info Café, η αναβίωση του θεαμού του ΣΙΝΕΑΚ και των μεταμεσονύκτιων προβολών, τα αφιερώματα και το πλήθος των παράλληλων εκδηλώσεων, η φιλοξενία και η υποστήριξη δραστηριοτήτων άλλων φορέων και δημιουργών, η διοργάνωση του 1ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης επιβεβαιώνουν του λόγου το αληθές. Πάνω απ' όλα, ωστόσο, την επιτυχία της προσπάθειας πιστοποιεί η ανταπόκριση του κοινού, που αρχής γενομένης από τον Οκτώβριο αυξανόταν σταδιακά, για να ξεπεράσει στη συνολική του εικόνα κάθε προσδοκία. Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, στο κλείσιμο της τέταρτης δεκαετίας της ζωής του, έχει καταστεί θεσμός προώθησης του πολιτισμού και ειδικά του κινηματογραφικού, σε μόνιμη, επίσημη βάση, στην έδρα του το ΟΛΥΜΠΙΟΝ.

Run Lola Run

«Ο κινηματογράφος σχετίζεται σε μεγάλο βαθμό με την ιδέα του χρόνου. Ο σκηνοθέτης στην ταινία του μπορεί να τον παγώσει και να τον συγκρατήσει. Για μένα αυτός είναι ένας από τους λόγους που πηγαίνω και βλέπω ταινίες.»

Τομ Τίκβερ, σκηνοθέτης της ταινίας Λόλα, Τρέξε

ΔΙΑΒΑΣΤΕ

ΣΗΜΕΡΑ

5 Λόλα, τρέξε: Ο σκηνοθέτης Τομ Τίκβερ μιλάει για την ταινία του και τον χρόνο

2 Απολογισμός της λειτουργίας του ΟΛΥΜΠΙΟΝ στην κινηματογραφική περίοδο 1998-1999

3 ΣΙΝΕΑΚ: Οι παιδικές προβολές των Κυριακάτικων πρωινών του Μαΐου

4 Μπούλγουορθ: Ο σκηνοθέτης και πρωταγωνιστής Γουάρεν Μπίτι μιλάει για την ταινία του

6 Άνω Κάτω, Ιστορίες Αγάπης, Τα Ρόδινα Ακρογιάλια, Κλερ Ντολάν, Η Μαμά και η Πουτάνα, οι ταινίες πρώτης προβολής του Μαΐου στις αίθουσες του ΟΛΥΜΠΙΟΝ

7 Το 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης προ των πυλών του 21ου αιώνα

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Το 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης: Περί τους 62.000 θεατές παρακολούθησαν τις 294 προβολές της 39ης γιορτής του κινηματογράφου στη Θεσσαλονίκη. Συνολικά προβλήθηκαν 173 ταινίες, από τις οποίες οι 37 ελληνικές παραγωγές.

Μεταξύ 13 και 22 Νοεμβρίου του 1998, στην πόλη βρέθηκαν 99 σκηνοθέτες από 37 χώρες του κόσμου. Οι διαπιστευμένοι από το εξωτερικό έφτασαν τους 233 και οι Έλληνες τους 531.

Το 1ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης "Εικόνες του 21ου Αιώνα": Σχεδόν απρόσμενη ήταν η επιτυχία της επίσημης πρώτης του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης, στις 15-21 Μαρτίου 1999. Τις 113 προβολές των 75 ντοκιμαντέρ από 24 χώρες του κόσμου του προγράμματος παρακολούθησαν περίπου 12.000 θεατές. Οι Έλληνες προσκεκλημένοι του Φεστιβάλ έφτασαν τους 185, και στην πόλη κατέλυσαν άλλοι 53 από το εξωτερικό.

Ταινίες πρώτης προβολής-αφιέρωματα-κινηματογράφος ρεπερτορίου-δημοσιογραφικές προβολές: Στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ I προβάλονταν, καθ' όλη τη διάρκεια της χρονιάς, ταινίες πρώτης προβολής. Επιλογή του Φεστιβάλ ήταν να συνδυάζουν την ποιότητα και τις υψηλές καλλιτεχνικές προδιαγραφές με το αναγνωρισμένο κύρος των δημιουργών τους και να ανταποκρίνονται παράλληλα στις απαιτήσεις του κοινού. Συνολικά περίπου 15 ταινίες παρέλασαν από την κινηματογραφική οθόνη της αίθουσας 750 θέσεων στο ισόγειο του ΟΛΥΜΠΙΟΝ. Για τη μικρότερη αίθουσα 250 θέσεων, το ΟΛΥΜΠΙΟΝ II, το Φεστιβάλ διοργάνωσε μικτό πρόγραμμα ταινιών πρώτης προβολής, αφιερωμάτων και κινηματογράφου ρεπερτορίου. Οι ταινίες πρώτης προβολής επιλέχθηκαν κυρίως από το χώρο της ανεξάρτητης παραγωγής. Στην ίδια αίθουσα, πραγματοποιήθηκαν τα έξι αφιερώματα που διοργάνωσε κατά την εκπνεύουσα κινηματογραφική σεζόν το Φεστιβάλ. Αρχής γενομένης από το προφεστιβαλικό στον Ινγκμαρ Μπεργκμαν, τον περασμένο Οκτώβριο -περιλάμβανε 38 ταινίες, διοργανώθηκε με τη συνεργασία του υπουργείου Πολιτισμού και του Δήμου Θεσσαλονίκης και με τη στήριξη του Σουηδικού Ινστιτούτου και της ταινιοθήκης της Σουηδίας και πλαισιώθηκε από την έκθεση φωτογραφίας "Την Ώρα της Πρόβας" των Bengt Wanselius και Georg Oddner- τη σκυτάλη πήρε εκείνο στον Φρανσουά Τρυφώ τον Ιανουάριο, με την προβολή συνολικά 11 ταινιών του, σε συνεργασία με την Ταινιοθήκη της Ελλάδας. Ακολούθησε το αφιέρωμα "Κινηματογράφος και Περιβάλλον", που πραγματοποιήθηκε σε συνεργασία με το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος-Τμήμα Κεντρικής Μακεδονίας το Φεβρουάριο. Περιλάμβανε έξι ταινίες, και στο πλαίσιο του προβολόταν κάθε πρωί επί μία εβδομάδα η ταινία η Αρκούδα του Ζαν Ζακ Ανό για τους μαθητές δημοτικών σχολείων της Θεσσαλονίκης, σε συνεργασία με τον Αρκτούρο. Το Μάρτιο το Φεστιβάλ, με τη συνεργασία του Βρετανικού Συμβουλίου, πραγματοποίησε το αφιέρωμα "Εικόνες του Νέου Βρετανικού Κινηματογράφου", με την προβολή επτά ταινιών, όλες παραγωγές του 1998. Τον ίδιο μήνα, διοργανώθηκε, σε συνεργασία με τη Σύμπραξη κατά της Ομοφυλοφοβίας και με τη χορηγία της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς, το "1ο Πανόραμα Ομοφυλοφιλικών ταινιών", όπου προβλήθηκαν συνολικά 13 ταινίες. Το τελευταίο στη σειρά των αφιερωμάτων ήταν εκείνο στον Κουβανικό Κινηματογράφο, επίσης το Μάρτιο, που διοργανώθηκε με τη συνεργασία του υπουργείου και της Πρεσβείας της Κούβας. Στο πλαίσιο

Απολογισμός της λειτουργίας του ΟΛΥΜΠΙΟΝ στην κινηματογραφική σεζόν 1998-1999

του, παρουσιάστηκαν εννέα ταινίες, αντιπροσωπευτικό δείγμα του σύγχρονου κουβανικού κινηματογράφου. Παράλληλα, το Φεστιβάλ εγκαινίασε, για πρώτη φορά στην Ελλάδα, πρόγραμμα ρεπερτορίου στην κινηματογραφική αίθουσα ΟΛΥΜΠΙΟΝ II. Από το Φεβρουάριο και μέχρι το τέλος της κινηματογραφικής σεζόν, φιλοξενήθηκαν τρία τέτοια προγράμματα, με στόχο την καθιέρωση και στην Ελλάδα του γνωστού στο εξωτερικό θεατού. Το πρώτο, το Φεβρουάριο, με τίτλο "Μυθοπλασίες του σύγχρονου κόσμου", απαρτιζόταν από συνολικά 42 προβολές δέκα σύγχρονων ταινιών που διακρίθηκαν σε διάφορα φεστιβάλ. Το δεύτερο, στο τέλος Μαρτίου με αρχές Απριλίου, με θέμα "Ανθρωποι για όλες τις εποχές" αποτελούσε και το πρώτο πιλοτικό πρόγραμμα της ταινιοθήκης του Μουσείου Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και πραγματοποιήθηκε σε συνεργασία και με τη χορηγία της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας Studio. Περιλάμβανε την προβολή 14 ταινιών με άξονα τον άνθρωπο. Η τελευταία κινηματογραφική ανθολογία, τον Απρίλιο, περιλάμβανε περί τις 15 ταινίες, "Αριστουργήματα του Παγκόσμιου Κινηματογράφου σε Νέες Κόπιες".

Σινεάκ: Η προσπάθεια του Φεστιβάλ για τη σταδιακή δημιουργία σταθερής επικοινωνίας με το νεανικό κοινό της πόλης και την ανάπτυξη της σχέσης των παιδιών και των νέων με τον κινηματογράφο αποτυπώθηκε στην αναβίωση του θεατού των κυριακάτικων

παιδικών προβολών, γνωστών ως Σινεάκ. Αρχής γενομένης από τα Χριστούγεννα του 1998, μια ειδική επιλογή συνολικά 22 ταινιών μυθοπλασίας και κινουμένων σχεδίων κρατούσαν συντροφιά στους μικρούς φίλους του σινεμά αλλά και σε ολόκληρη την οικογένεια, κάθε Κυριακή πρωί στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ.

Μεταμεσονύκτιες προβολές: Από το τέλος Φεβρουαρίου, το Φεστιβάλ επανάφερε στην πόλη το θεσμό των μεταμεσονύκτιων προβολών, που είχε ατονήσει τα τελευταία χρόνια. Μέχρι την εκπονή της κινηματογραφικής σεζόν, κάθε Παρασκευή στη 1 μετά τα μεσάνυχτα, οι φίλοι του είδους είχαν την ευκαιρία να ριγίσουν στις κραυγές της μεγάλης οθόνης. Στο πλαίσιο αυτού του προγράμματος, προβλήθηκαν συνολικά εννέα ταινίες.

Επιμέρους Εκδηλώσεις: Την καθαρά κινηματογραφική δραστηριότητα του Φεστιβάλ πλαισίωσε, κατά τη φετινή σεζόν, σειρά εκδηλώσεων ποικίλου χαρακτήρα, με άξονα πάντα τον κινηματογράφο και τον πολιτισμό. Οι κυριότερες από αυτές ήταν η παρου-

σίαση του δίσκου της Ελένης Καραϊνδρού Eternity and a day το Φεβρουάριο, καθώς και του Μιχάλη Σιγανίδη "Μικρές Αγγελίες" τον Απρίλιο, σε συνεργασία με τη LYRA. Επιπλέον, το Φεστιβάλ, όχι μόνο συμμετείχε στις αντιπολεμικές εκδηλώσεις που διοργάνωσε στη Θεσσαλονίκη, η Πρωτοβουλία Πολιτών Θεσσαλονίκης για Ειρήνη στα Βαλκάνια Ειρήνη στον Κόσμο, με το πρόγραμμα μεταμεσονύκτιων προβολών αντιπολεμικών ταινιών στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ, στις αρχές Απριλίου. Πραγματοποιήθηκε τέλος εκδήλωση που διοργάνωσαν στις 21 Απριλίου, οι Ενώσεις Καθηγητών Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης νομού Θεσσαλονίκης (ΕΛΜΕ-Θ) και το Κέντρο Πληροφόρησης Νέων της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς, για τη μαύρη επέτειο της βίαιης ανάληψης της εξουσίας στην Ελλάδα από τη χούντα των συνταγματαρχών. Σε κατάμεστη αίθουσα προβλήθηκαν τα ντοκιμαντέρ του Ροβήρου Μανθούλη Ο Εμφύλιος Πόλεμος και η Δικτατορία των Συνταγματαρχών, και ακολούθησε συζήτηση με το κοινό.

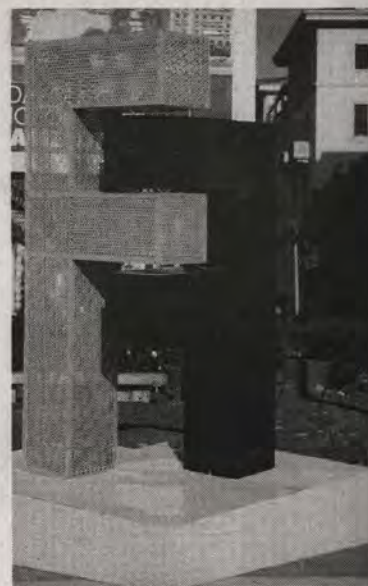
Δωμάτιο με Θέα-Info café: Ολοένα και περισσότερο αυξανόταν με την πάροδο των μηνών η προσέλευση κοινού στο Δωμάτιο με Θέα και στο Info-café, που εγκαινιάστηκαν το Νοέμβριο και εξελίχθηκαν σταδιακά σε κινηματογραφικό στέκι κύρια των νεαρών

σινεφίλ της πόλης. Για ένα καφέ και συζήτηση ανάμεσα σε προβολές ταινιών με θέα στο Θερμαϊκό, για ένα ξεφύλισμα των κινηματογραφικών περιοδικών που μπορούσαν να βρουν εκεί, για ένα ποτό υπό τους ήχους κινηματογραφικής μουσικής, για ένα σερφάρισμα στο διαδίκτυο, ακόμη και για ξεφάντωμα και χορό στα έξι πάρτι που φιλοξένησε στη διάρκεια της χρονιάς το καφέ-μπαρ, το κινηματογραφόφιλο κοινό έβρισκε από το πρωί έως αργά το βράδυ ένα φιλόξενο χώρο στον 5ο όροφο του ΟΛΥΜΠΙΟΝ.

Μέλη: Το Φεστιβάλ, επιχειρώντας να ενδυναμώσει το ενδιαφέρον του κοινού για την τέχνη του κινηματογράφου και να αγκαλιάσει τους σινεφίλ της πόλης, προσέφερε στον καθένα τη δυνατότητα να προμηθευτεί την κάρτα-μέλους, έναντι 15.000 δρχ. Παρείχε τη δυνατότητα δωρεάν εισόδου σε όλες τις προβολές στο 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και στο 1ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης, έκπτωση στις προβολές των αφιερωμάτων, στο Δωμάτιο με Θέα και στο βιβλιοπωλείο κ.λπ. Ανταποκρίθηκαν 900 σινεφίλ, η οποίοι, όπως προκύπτει από την καταμέτρηση των εισιτηρίων, αντιστοιχούν στο 30% του συνόλου των θεατών στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ II.

Συνεργασίες-Χορηγίες: Στην προσπάθειά του το Φεστιβάλ να διευρύνει τις δραστηριότητές του και να αναδειχθεί σε θεσμό προώθησης του κινηματογραφικού πολιτισμού σε μόνιμη βάση, ανέπτυξε συνεργασία με δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς, πέρα από το υπουργείο Πολιτισμού. Βασικότεροι το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, το Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, ο Δήμος Θεσσαλονίκης, τα ινστιτούτα του εξωτερικού στην Ελλάδα, οι τοπικοί φορείς στις πόλεις που ταξίδεψαν οι ταινίες των δύο Φεστιβάλ, η Ελληνική Τηλεόραση (NET, ET1 και ET3), η Τσάνταλης ΑΕ, η Heineken, η Εγνατία Οδός, Ford Motor Hellas, το Zoorp, ο Μύλος, η Σχολή Κινηματογράφου Παράλλαξη, η Μακεδονική Εκδοτική-Εκτυπωτική ΑΕ ("Μακεδονία", "Θεσσαλονίκη", "Επιλογές"), "Αγγελιοχώρος", καθώς και οι Media-χορηγοί.

Μαρία Ναλτσατζιάδου, Γραφείο Τύπου του Φεστιβάλ

Για επιβεβαίωση της ώρας και της ημέρας προβολής της κάθε ταινίας, παρακαλούμε να επικοινωνείτε με το τηλέφωνο 278.337. Οι κάτοχοι κάρτας μέλους του Φεστιβάλ που δεν λαμβάνουν το Πρώτο Πλάνο ταχυδρομικά, παρακαλούνται να επικοινωνήσουν για επιβεβαίωση της διεύθυνσής τους.

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ- ΟΛΥΜΠΙΟΝ • ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ «ΟΛΥΜΠΙΟΝ»

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 51 • ΜΑΪΟΣ 1999

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ • ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ • ΣΥΝΤΑΞΗ: ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΪΤΣΗΣ, ΘΩΜΑΣ ΛΙΝΑΡΑΣ, ΜΑΡΙΑ ΝΑΛΤΣΑΤΖΙΑΔΟΥ, ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΖΑΡΖΟΝΗ/ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΓΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: ΠΛ. Αριστοτέλους 10, 546 23 Θεσσαλονίκη • Τηλ.: [031] 278.337 • website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

Χοντρός-Λιγνός, αχτύπητοι κομπινადόροι

Ασπρόμαυρη ταινία 35mm, συνολικής διάρκειας 87 λεπτών, με ήρωες το γνωστό κωμικό δίδυμο Σταν Λώρελ και Όλιβερ Χάρντι, που αποτελείται από τέσσερις μικρού μήκους ταινίες διάρκειας 20 περίπου λεπτών η κάθε μία. Πρόκειται για τις ταινίες Brats (1930), Night Owls (1930), Them that

hills (1934) σε σκηνοθεσία του Τζέιμς Πάροτ και Dirty Work (1933) σε σκηνοθεσία του Λόιντ Φρεντς. Ο Χοντρός Όλιβερ Χάρντι και ο Λιγνός Σταν Λώρελ, αντίθετοι πάντα και συμπληρωματικοί κινηματογραφικοί χαρακτήρες, κατάφεραν να παράγουν για 25 περίπου χρόνια (από το 1927 ως το 1951), απίθανες κωμικές καταστάσεις, όπου ο Χάρντι είναι πάντα ο συμβατικός χαρακτήρας και ο Λώρελ ο αδιόρθωτος γκαφατζής, ο ένας η τάξη και η δράση και ο άλλος η εκτροπή και η αθέλπη, και πολλές φορές καταστροφική, αντίδραση. Ο Σταν Λώρελ, γιος ηθοποιού από την Αγγλία, γεννήθηκε το 1890 και πέθανε το 1965 στις Η.Π.Α. Ο Όλιβερ Χάρντι, από γενιά νοτίων της Γεωργίας, γεννήθηκε το 1892, υπήρξε διευθυντής κινηματογραφικής αίθουσας πριν γίνει κωμικός ηθοποιός, και πέθανε το 1957 στις Η.Π.Α. Στις σθόνες όμως παραμένουν πάντα ζωντανοί και διασκεδαστικοί ως το δημοφιλέστερο κινηματογραφικό δίδυμο της κωμωδίας.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, Κυριακή 2 Μαΐου, ώρα 11:00

Ο Λούκυ Λουκ στο κυνήγι των Ντάλτον (κινούμενα σχέδια)

Ταινία κινουμένων σχεδίων βασισμένη σε μια από τις γνωστές περιπέτειες του κόμικ που δημιούργησαν το 1955 ο σεναριογράφος Μορρίς και ο σκηνογράφος Γκοσινύ. Κεντρικός ήρωας βέβαια ο θρυλικός Λούκυ Λουκ: πάντα λιγομίλητος, "φτωχός και μόνος κάου-μπόυ", με το τσιγάρο μόνιμα στα χείλη, πιο γρήγορος και από τη σκιά του στο πιστόλι, στο αιώνιο κυνήγι των

Ντάλτον. Οι αδελφοί Ντάλτον, ο Τζέι, ο Τζακ, ο Γουίλιαμ και ο Άβερελ, που σχεδόν πάντα στην αρχή δραπετεύουν από μια φυλακή και μετά τη σύλληψή τους από τον Λούκυ Λουκ καταλήγουν πάλι σε μια φυλακή. Και μαζί τους η Ντόλυ, το άλογο που μιλάει, ο πανηλίκος Ραν-Ταν-Πλαν, η Μαμά Ντάλτον, ο Καναδός αστυνομός και άλλοι. Ο Λούκυ Λουκ θεωρείται το πιο κλασικό κινηματογραφόφιλο κόμικ με πάρα πολλές παραπομπές στις ταινίες γουέστερν, στην αισθητική και στους αφηγηματικούς κώδικες του είδους. Γι αυτό και είναι απόλυτα φυσική, και γοητευτική, η μεταγραφή του στον κινηματογράφο των κινουμένων σχεδίων.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, Κυριακή 9 Μαΐου, ώρα 11:00

Οι Άθλιοι

Πρόκειται βέβαια για ταινία μυθολογίας, βασισμένη στο αριστουργηματικό κλασικό μυθιστόρημα του Βίκτορος Ουγκώ, που έχει μεταφερθεί πάρα πολλές φορές στον κινηματογράφο, έχει διασκευασθεί για το ραδιόφωνο, έχει γίνει "Κλασικό εικονογραφημένο" κι έχει συνοψισθεί σε παιδικές διασκευές. Ο κεντρικός ήρωας, ο Γιάννης Αγιάννης και ο υπεράνθρωπος αγώνας του να αποβάλλει το στίγμα του κατάδικου, ο ανελέητος διώκτης του επιθεωρητής Ιαβέρης, η απροσάτευτη Φαντίνα και η αγνώστου πατρός κόρη της Κοζέτ, οι μοχθηροί Θερναδιέροι, ο επαναστάτης και ρομαντικός Μάριος, ο μικρός ήρωας των οδοφραγμάτων Γαβριάς, η πορεία διάσωσης του Μάριου από τον Γιάννη Αγιάννη στους υπονόμους του Παρισιού και το γαλήνιο τέλος μιας καθαρμένης συνειδήσης. Η ιστορία μιας μεγαλειώδους και πολυτάραχης ζωής στο φόντο μιας ταραγμένης μεταβατικής εποχής.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, Κυριακή 16 Μαΐου, ώρα 11:00

Ο Σνούπυ και η τρελοπαρέα του (κινούμενα σχέδια)

Πρόκειται για τη δεύτερη ταινία που γύρισε ο Μπιλ Μελέντεζ το 1972, μετά το Σνούπυ καλέ μου φίλε του 1969, με βάση τους ήρωες του Τσαρλς Σουλτς, ενός από τους αυθεντικότερους δημιουργούς στο χώρο των κόμικς. Ο κεντρικός ήρωας αυτή τη φορά δεν είναι ο Τσάρλι Μπράουν, αλλά η πιο δημοφιλής φιγούρα της σειράς: ο σκύλος, που απέκτησε σχεδόν ανθρωπινή προσωπικότητα μέσα από τη συνεχή επαφή του με τους φίλους του Τσάρλι Μπράουν, ο Σνούπυ. Ο Σνούπυ αποφασίζει εδώ να επισκεφθεί σ' ένα μακρινό νοσοκομείο μια παλιά του φίλη, πρώην ιδιοκτήτριά του. Ο Τσάρλι Μπράουν και η παρέα του, που παρά την παιδική συμπεριφορά τους μοιάζουν αρκετά αλλοτριωμένοι, λόγω της απομάκρυνσής τους από τη φύση και δεν κατανοούν τον αυθορμητισμό του Σνούπυ, νομίζοντας ότι το

σκυλί τους εγκατέλειψε. Γύρω από αυτόν τον αφηγηματικό άξονα στήνεται μια όμορφη περιπέτεια αναζήτησης διανοημένη με αρκετά τραγούδια των Ρίτσαρντ και Ρόμπερτ Σέρμαν, γνωστών μουσικών από την ταινία Μαίρη Πόπινς. Ο σκηνοθέτης Μπιλ Μελέντεζ, που έγραψε και το σενάριο της ταινίας, υπήρξε συνεργάτης του Ντίονεϊ και προσέγγισε με εξαιρετική ψυχολογική διεισδυτικότητα τους ήρωες του Τσαρλς Σουλτς, που μαζί με την ποιότητα του σχεδίου, τους ευρηματικούς διαλόγους και το πρωτότυπο χιούμορ, τους έδωσε μια ιδιαίτερη θέση στην ιστορία του κινουμένου σχεδίου. Δεν είναι τυχαίο ότι στην εποχή τους οι δύο ταινίες του Μελέντεζ, συνετέλεσαν, παράλληλα με το κόμικ, στη διάδοση της "σνούπομανίας" σε μικρούς και μεγάλους θεατές.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, Κυριακή 23 Μαΐου, ώρα 11:00

Εισιτήριο: 1000 δρχ. ατομικό, οικογενειακό: 2000 δρχ. μέχρι 4 άτομα - ΧΟΡΗΓΟΣ: ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ zoop

Αχ, αυτές οι εξετάσεις

Βουλγάρικη ταινία, παραγωγής 1977, που αποτελείται από δύο επεισόδια στα οποία κοινός-θεματικός τόπος είναι οι σχέσεις μεταξύ μικρών παιδιών και ενηλίκων. Στην πρώτη ιστορία δύο αδελφάκια βρίσκουν ένα πορτοφόλι και διατάζουν αν πρέπει να κάνουν την "καλή πράξη" και να το παραδώσουν ή να εκμεταλλευτούν την τύχη που τους πρόσφερε την ευκαιρία να αποκτήσουν ό,τι επιθυμούν: γλυκά, παιχνίδια κ.α. Αποφασίζουν να βρουν μόνοι τους τον κάτοχο του πορτοφολιού ρωτώντας τους διαβάτες, χτυπώντας τις πόρτες αγνώστων, ψάχνοντας μέσα σ' έναν κινηματογράφο και ξεδεύοντας κάποια χρήματα για τον κόπο τους. Θα ανακαλύψουν τελικά ότι το πορτοφόλι ανήκει στη δύστροπη σπιτονοικοκυρά της οικογένειάς τους, που από τη μια θα τους συγχαρεί για την καλή ανατροφή τους και από την άλλη, όταν ανακαλύπτει ότι λείπουν κάποια χρήματα, θα αντιδράσει υστερικά. Το δεύτερο επεισόδιο στηρίζεται σε μια νουβέλα με τίτλο "Κοντσέρτο για βιολί" και αφηγείται την ιστορία ενός παιδιού που αναγκάζεται από τους γονείς του να μάθει βιολί, παρόλο που δεν έχει καμιά κλίση στη μουσική. Ο μικρός αποφασίζει να συνεργαστεί με ένα φίλο του, ο οποίος ηγείται στη θέση του στα μαθήματα βιολιού, ενώ ο ίδιος ως αντάλλαγμα του γράφει εκθέσεις στα αγγλικά. Η ταινία διεισδύει με χιούμορ και τρυφερότητα στον κόσμο της παιδικής ψυχής σε στιγμές που αυτός έρχεται αντιμέτωπος με τα μικροαστικά στερεότυπα της συμπεριφοράς των μεγάλων. Η ταινία είναι έγχρωμη, διάρκειας 80 λεπτών και η δουλειά της σκηνοθέτιδας Ιβάνκα Γκούμπτσεβα είναι εκπληκτική, θυμίζοντας τις καλύτερες στιγμές με τους μικρούς ήρωες των ταινιών του Εμίρ Κουσουρίτα.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, Κυριακή 30 Μαΐου, ώρα 11:00

τώρα και
στο κέντρο
Πλατεία
Ναυαρίνου 9

Δεσκάτη
κοτόπουλα στα κάρβουνα

Σ 25η Μαρτίου 18 - τηλ. 428 429 Σ Πλατεία Ναυαρίνου 9 - τηλ. 266 107

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Μπούλγουορθ / Bulworth

Σκηνοθεσία: Γουόρεν Μπίτι.
Σενάριο: Γουόρεν Μπίτι,
Τζέρεμι Πίκσερ.
Φωτογραφία: Βιτόριο
Στοράρο. Μουσική: Ένιο
Μορικόνε. Παίζουν: Γουόρεν
Μπίτι, Χέλ Μπέρι, Όλιβερ
Πλατ. Διάρκεια: 107'

Ο Warren Beatty μιλάει για την ταινία Μπούλγουορθ

...Η αρχική ιδέα ήταν ο Μπούλγουορθ να είναι ένας συνηθισμένος τύπος όχι ένας πολιτικός. Έχω ξοδέψει όμως μια ζωή στη πολιτική κι έχω ζήσει παρόμοιες αλλαγές συμπεριφοράς, επίσης όπως οι περισσότεροι Αμερικανοί έχω βιώσει διαφορετικών ειδών πολιτικές δολοφονίες.

...Ο δημοκρατικός Μπούλγουορθ είναι κάποιος που νοιώθει ότι είναι σημαντικό-τερο το να είσαι αρχηγός παρά το να κερδίζεις, κάτι που έχουν κάνει αρκετοί ρεπουμπλικάνοι στο παρελθόν.

...Όσοι μου δίνουν συμβουλές συνήθως κάνουν λάθος. Καταγράφω σχεδόν κάθε σκέψη και κάθε ιδέα που ακούω. Έχω τρεις μεγάλους πίνακες ανακοινώσεων γεμάτους με σημειώσεις σε κίτρινα χαρτάκια. Είναι ένας ενδιαφέρον δείκτης παραφροσύνης.

...Δεν σκέφτομαι την πώληση των εισιτηρίων. Πιστεύω πως όταν κάποιος έχει κάνει 10 ταινίες σε πέντε χρόνια και δεν επιβιώνουν εμπορικά αυτό είναι ένα πρόβλημα. Κάτι τέτοιο δεν μου συνέβη. Νομίζω πως έκανα μια καλή ταινία, δεν υπάρχουν αρκετά στοιχεία ώστε να μπορεί κάποιος να βγάλει συμπε-

ράσματα για το ποιο είδος κινηματογράφου κάνει περισσότερα εισιτήρια.

...Δεν μπορείς να γνωρίζεις τι γίνεται όταν δεν κάνεις ταινίες. Η κάθε ταινία που έκανα μετά το Πιρρέτος στο αίμα ήταν σε μικρό ή μεγάλο βαθμό μια επιστροφή. Φεύγω κι επιστρέφω στον κινηματογράφο από τα 23 μου. Δεν είμαι κάποιος που κάνει μόνο ταινίες. Μου αρέσει ν' αποστασιοποιούμαι από τα πράγματα. Μετά το Μπόνι και Κλάιντ εγκατέλειψα τον κινηματογράφο για την πολιτική για μεγάλο χρονικό διάστημα. Το πήγαινε έλα είναι πάντα ένα ρίσκο αλλά δεν μπορώ διαφορετικά.

...Νομίζω πως οι ταινίες θα μπορούσαν να πουλιούνται όπως τα βιβλία. Νομίζω πως πρέπει να βρεθεί ένας τρόπος ώστε να μην είναι απαραίτητη η προβολή μιας ταινίας ταυτόχρονα σε πολλά διαφορετικά μέρη, κάτι που έχει ένα πολύ μεγάλο κόστος. Θα ήθελα να μπορούσε μια ταινία να βρεί το κοινό της στον χρόνο που της ταιριάζει καλύτερα. Οι αντιδράσεις μας στις ταινίες σήμερα είναι για όλους ταυτόχρονες και με το ίδιο κόστος.

Αποσπάσματα συνέντευξης από το περιοδικό Mr.showbiz. Επιμέλεια: Χ. Καλλιτσης

Μια τολμηρή, για τα αμερικάνικα δεδομένα, αμερικάνικη κωμωδία άμεσης αναφοράς στα πολιτικο-κοινωνικά ήθη της εποχής και της χώρας. Το concept της ιστορίας αποτελεί, άλλη μια στις τόσες, παραλλαγή του μύθου εκείνου του κινέζου άρχοντα, που τα είχε όλα στη ζωή του, είχε χάσει όμως τη "γεύση" της, το νόημά της, το "δικαίωμά του" να ζει, που θα το ξαναβρεί μπαίνοντας στο φάσμα του θανάτου, μετά από εντολή δικιά του να δολοφονηθεί. Εδώ, τις παραμονές των προκριματικών εκλογών στην Καλιφόρνια, ο γερουσιαστής Τζέι Μπούλγουορθ, περνάει μια σοβαρή κρίση συνείδησης, που τον οδηγεί σε νευρικό κλονισμό, αγρυπνία και ανορεξία. Ανακαλύπτει ότι το μόνο που αξίζει στη ζωή του και την "εικονική πραγματικότητα" που τον περιβάλλει, είναι η κόρη του, που της εξασφαλίζει 10 εκατομμύρια δολάρια από την ασφάλεια ζωής του. Αποφασίζει να πληρώσει 50.000 δολάρια σε άγνωστο πληρωμένο δολοφόνο για να τον εκτελέσει. Και τότε μόνο αρχίζει ν' ανακαλύπτει την αλήθεια, τον έρωτα και το νόημα της ζωής. Αλλάζει εμφάνιση, τρόπους, ομιλία, συναναστροφές. Ανατρέπει και καταστρέφει την απατηλή, κατασκευασμένη εικόνα του ως πρότυπο εξουσίας και επιτυχίας. Και μαζί μ' αυτό και το σύστημα αξιών που στηρίζει και στηρίζεται σ' ένα τέτοιο πρότυπο. Το αποτέλεσμα είναι ότι, χωρίς να το επιδιώκει, αρχίζει και γίνεται περισσότερο δημοφιλής, σε βαθμό επικίνδυνο για τους άλλους ανθρώπους του συστήματος, συνεργάτες και αντιπάλους του. Το μόνο πρόβλημα που απομένει είναι ότι πρέπει να ακυρώσει, τώρα που έχει ξαναβρεί την επιθυμία να ζει, το συμβόλαιο για τη δολοφονία του. Το φινάλε καταλήγει σ' ένα αμερικάνικου τύπου χάπι εντ. Αλλά αυτό δεν πειράζει, παρά μόνον αυτούς που νομίζουν ότι μπορούν να κάνουν την επανάστασή τους μέσα από μια ταινία, τρομάρα τους. Η μόνη δικιά μου ένσταση αφορά στη μουσική του Ένιο Μορικόνε, που κλέβει τον εαυτό του διασκεύζοντας απλώς σ' αυτήν την ταινία κάποια από τα μουσικά μοτίβα της ταινίας Κάποτε στην Αμερική. Κάποτε εντάξει, αλλά τώρα;

Σωτήρης Ζήκος

**ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ
ΣΤΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ
ΜΕ 48 ΣΕΛΙΔΕΣ
& 30.000 ΑΓΓΕΛΙΕΣ**

**Ψάχνετε... σπίτι;
δουλειά;
αυτοκίνητο;
σύντροφο;**

Αγγελιοχώρος

**24.24.01
fax: 272.436**

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 61, ΙΣΟΓΕΙΟ

ΔΩΡΕΑΝ ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ - ΦΩΤΟΑΓΓΕΛΙΕΣ

Λόλα, τρέξε / Run Lola Run

Πολύ σπουδαία ταινία, εναλλακτική στην κυριολεξία, απόλυτα κινηματο-γραφική. Η ιστορία της είναι απλή, περιορισμένη στα είκοσι πολύτιμα λεπτά ζωής -και θανάτου- δύο νέων, της Λόλας και του Μάνι, μια μέρα του καλοκαιριού στο Βερολίνο. Η Λόλα και ο Μάνι είναι ερωτευμένοι. Ο Μάνι εργάζεται ως εισπράκτορας για έναν σκοτεινό τύπο, έμπορο αυτοκινήτων. Τη μέρα αυτή, μεταφέροντας σε μια τσάντα 100.000 μάρκα, χάνει την τσάντα με τα χρήματα στο μετρό. Σε είκοσι όμως λεπτά το αφεντικό του θα περάσει για να παραλάβει αυτό το ποσό, αλλιώς ο Μάνι την έχει άσχημα. Ο Μάνι τηλεφωνεί στη Λόλα και της λέει ότι στα επόμενα είκοσι λεπτά θα επιχειρήσει να κάνει μια ληστεία για να βρει τα χρήματα που πρέπει πάση θυσία να παραδώσει: έτσι κι αλλιώς είναι χαμένος. Μια ιδέα έρχεται στο μυαλό της Λόλας και βγαίνει στους δρόμους και αρχίζει να τρέχει. Η Λόλα τρέχει για να βρει τα χρήματα, για να προλάβει το death line, για να σώσει τον Μάνι, τρέχει για τη ζωή τους, τον έρωτά τους. Ποιά μπορεί να είναι η πιθανή κατάληξη αυτής της δράσης, κίνησης, αγώνα της Λόλας; Ας πούμε ότι υπάρχουν τρεις εκδοχές εξέλιξης: 1. Η Λόλα δεν προλαβαίνει, αλλά τραβάει πάνω το βέλος της μοίρας του Μάνι και σκοτώνεται η ίδια. 2. Η Λόλα δεν τα καταφέρνει και σκοτώνεται ο Μάνι. 3. Η Λόλα προλαβαίνει την τελευταία στιγμή και αλλάζει την προδικασμένη ροή των πραγμάτων και σώζονται και οι δύο: ο έρωτας, η επιμονή και η αγωνιστικότητα θριαμβεύουν. Ποια από τις τρεις εκδοχές θα συμβεί; Και γιατί όχι και οι τρεις; Η ιδέα της εναλλαγής είναι τόσο απλή, όσο και συναρπαστική, αντάξια στην αφηγηματική πραγμάτωσή της με την ουσία της μαθηματικής θεωρίας του χάους. Η ακινησία, η αδράνεια, οδηγεί στο βέβαιο θάνατο. Η κίνηση, η δραστική προσπάθεια, έχει μια στις τρεις πιθανότητες να πετύχει. Γι αυτό η Λόλα τρέχει. Κι αν ακόμα τα πράγματα δείξουν ότι θα πάνε άσχημα και μπορούν μετά να επιστρέψουν στο σημείο εκκίνησής τους, αμετανόητη πάλι θα τρέχει. Τρέξε-Λόλα-τρέξε και για μας.

Σωτήρης Ζήκος

Ο Tom Tykwer μιλάει για την ταινία του Λόλα, τρέξε

...Στην αρχή έχω πάντα μια εικόνα στο κεφάλι μου που θέλω να την μετατρέψω σε κίνηση. Στη συνέχεια θέλω να συνθέσω μια ιστορία και να κάνω μια ταινία γι' αυτήν την εικόνα. Στο Λόλα τρέξε ήταν η εικόνα μιας γυναίκας που τρέχει.

...Το Λόλα Τρέξε είναι μια ταινία απελευθερωτική. Έχει σκοπό της να εμπλακεί με τον θεατή και να τον ταξιδέψει σε μια περιπετειώδη διαδρομή. Στόχος μου ήταν να προσφέρω καθαρή και ξέφρενη ψυχαγωγία στο κοινό.

...Πρόκειται για μια ταινία για τριαντάρηδες-μια ενδιάμεση γενιά- η οποία ασχολείται με τις δυσκολίες τους να αντιμετωπίσουν τη ζωή και την έρευνα τους για ένα καλύτερο μέλλον.

...Η ιδέα της ταινίας είναι στη πραγματικότητα πως στον βωμό της αγάπης η Λόλα είναι ικανή να κάνει τα πάντα. Ήθελα να έχω μια δομή κατευθυνόμενη κυρίως από το πάθος, ήθελα να δείξω πως κάποιος που καθοδηγείται από τα πάθη και τα ένστικτά του μπορεί να ξεπεράσει κάθε όριο.

...Μ' ενδιαφέρει να ξαφνιάζω τον θεατή με την εξέλιξη των χαρακτήρων. Ο κινηματογράφος που ξεχωρίζω θέτει αναπάντητες ερωτήσεις κάνει πειράματα, ανοίγει τις πολλαπλές δυνατότητες που προ-

σφέρονται από την αφήγηση και από τις συσχετίσεις του ήχου με την κινούμενη εικόνα, δίχως να αρνείται το χάος, τις ευκαιρίες, το πεπρωμένο και το απρόσμενο.

...Ο κινηματογράφος σχετίζεται σε μεγάλο βαθμό με την ιδέα του χρόνου.

Ο σκηνοθέτης στην ταινία του μπορεί να τον παγώσει και να τον συγκρατήσει. Για μένα αυτός είναι ένας από τους λόγους για τον οποίο πηγαίνω και βλέπω ταινίες. Η ταινία συγκρατεί την ομορφιά των ανθρώπων δεν τους αφήνει να γεράσουν. Ο χρόνος πιεστέω στον κινηματογράφο γενικά καθοδηγείται. Αυτό που γίνεται στις περισσότερες ταινίες είναι να πούν την ιστορία μιας ζωής σε 90 λεπτά. Περίστατικά που λαμβάνουν χώρα σε πολύ μεγαλύτερα χρονικά διαστήματα συμπεκνώνονται σε 90 λεπτά, αυτό επιτρέπεται από το μοντάζ. Έτσι βρήκα πολύ ενδιαφέρον στην Λόλα να πλατύνω τη διάρκεια των 20 λεπτών σε 90.

...Το σημαντικότερο πρόβλημα του σκηνοθέτη κατά τη γνώμη μου είναι να πλάσει τους χαρακτήρες του. Αφότου ένας χαρακτήρας έχει αποκτήσει τη δική του οντότητα και τον πιστεύεις πραγματικά, σου αρέσει, τον ακολουθείς και ταυτίζεσαι μαζί του.

Αποσπάσματα συνέντευξης από το Ultilim & Lifestyle.
Επιμέλεια: Χ. Καλλιτής

Σκηνοθεσία: Τομ Τίκβερ.

Σενάριο: Τομ Τίκβερ.

Φωτογραφία: Φρανκ

Γκρίμπε. Μουσική: Τομ

Τίκβερ, Τζόνι Κλίμπε,

Ράινχολτ Χάιλ. Παίζουν:

Φράνκα Ποτέντε, Μόρις

Μπλάιμπροϊ, Χέρμπερτ

Κνάουπ, Νίνα Πέτρι.

Διάρκεια: 81'

ο θαυμαστός κόσμος του κινηματογράφου μόνο με 20.000* δρχ.

Τα μέλη του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης,

αποκτώντας την **CINEKARTE** για την περίοδο 1999-2000, επωφελούνται:

• **ΔΩΡΕΑΝ ΕΙΣΟΔΟ** σε όλες τις ταινίες:

- του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (12-25 Νοεμβρίου 1999) και
- του Διεθνούς Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης (Μάρτιος 2000)

• **25% ΕΚΠΤΩΣΗ** στους κινηματογράφους ΟΛΥΜΠΙΟΝ I και II**, ακόμη και τα Σαββατοκύριακα

• **20% ΕΚΠΤΩΣΗ** στις εκδόσεις του Φεστιβάλ και στα βιβλία και CD του βιβλιοπωλείου

• **20% ΕΚΠΤΩΣΗ** στο Καφέ «Δωμάτιο με Θέα»

• **ΔΩΡΕΑΝ ΜΙΣΗ ΩΡΑ ΣΤΟ INTERNET** μετά από κατανάλωση στο «Δωμάτιο με Θέα»

• **10% ΕΚΠΤΩΣΗ** στο Info (internet) Café

• **ΔΙΑΝΟΜΗ** του «Πρώτου Πλάνου» κάθε μήνα στο σπίτι***

Την κάρτα μέλους την προμηθεύστε στα γραφεία του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (Αριστοτέλους 10, 6ος όροφος) καθημερινά από τις 9:30 ως τις 16:30 εκτός Σαββάτου και Κυριακής, και από το ταμείο του ΟΛΥΜΠΙΟΝ, καθημερινά από τις 18:30 έως τις 23:00, μετά τις 15 Σεπτεμβρίου 1999.

* 15.000 δρχ. για φοιτητές με την επίδειξη της ταυτότητάς τους

** Στο πρόγραμμα των αιθουσών του ΟΛΥΜΠΙΟΝ συμπεριλαμβάνονται μεταμεσονύκτιες προβολές και κινηματογράφος ρεπερτορίου, με αφιερώματα σε σκηνοθέτες, εθνικές κινηματογραφίες και θεματικές ενότητες:

- Κινέζικος κινηματογράφος
- Αφιέρωμα στους Ρομπέρ Μπρεσόν, Κένζα Μιζογκούσι, Μπράιαν ντε Πάλμα, Λουίς Μπουγιουέλ
- Οι φανταστικές πόλεις στον κινηματογράφο

*** για τους μήνες λειτουργίας των κινηματογράφων ΟΛΥΜΠΙΟΝ I και II

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Άνω Κάτω / Hurly Burly

Σκηνοθεσία: Άντονι Ντράζαν. Σενάριο: Ντέιβιντ Ρέιμ, βασισμένο στο ομώνυμο θεατρικό του έργου. Φωτογραφία: Γκου Τσανγκ Βέι. Μουσική: Ντέιβιντ Μπάργουαλντ. Παίζουν: Σον Πεν, Κέβιν Σπέισι, Ρόμπιν Ράιτ, Μεγκ Ράιαν, Τσαζ Παλμιντιέρι, Γκάρι Σάντλινγκ, Άννα Πάκιουν

Μια κωμωδία με τραγικές προεκτάσεις ή μια τραγωδία με κωμικές πινελιές που διαδραματίζεται στο high tech περιβάλλον μιας μεγαλούπολης σαν το Λος Άντζελες και στις ονειρεμένες παραλίες του Μαλιμπού. Η ουσία όμως της ιστορίας παραμένει η ίδια: τρεις απογοητευμένοι άντρες σχεδόν στα πρόθυρα νευρικής κρίσης, ξεκινούν τον προσωπικό τους αγώνα προκειμένου να ξεκαθαρίσουν τη στάση τους σχετικά με τις γυναίκες που αγαπούν, την καριέρα τους και τη μεταξύ τους φιλική σχέση.

Αν και το Άνω κάτω είναι μόλις η τρίτη σκηνοθετική του προσπάθεια (μετά το *Zebrahead* και το *Imaginary Crimes*), ο Ντράζαν έχει ήδη αποκτήσει τη φήμη ενός σκηνοθέτη που ξέρει να αποσπά εξαιρετικές ερμηνείες από τους ηθοποιούς του. Στο ξεκίνημα αυτής της ταινίας του υπήρξε πολύ τυχερός, γιατί λίγες μέρες αφού ολοκλήρωσε το σενάριο είχε μια αναπάντεχη εκδήλωση ενδιαφέροντος εκ μέρους του Σον Πεν να ερμηνεύσει το ρόλο του Έντι. Μ' έναν τόσο ταλαντούχο ηθοποιό στον πρωταγωνιστικό ρόλο, δεν ήταν και πολύ δύσκολο για τον Ντράζαν να προσελκύσει και το υπόλοιπο καστ. Από την άλλη, για τον Σον Πεν ο ρόλος αυτός έχει μια προϊστορία. Ο Σον έπαιξε για πρώτη φορά το ρόλο του Έντι το 1988 στη θεατρική σκηνή του Westwood Playhouse, με τη σκηνοθετική καθοδήγηση του Ντέιβιντ Ρέιμ (σεναριογράφου του *Casualties of War*, στην οποία επίσης πρωταγωνιστούσε ο Πεν) κι από τότε ο Πεν ευχόταν να βρεθεί κάποιος να κάνει μια καλή μεταφορά του θεατρικού έργου σε κινηματογραφικό σενάριο. Αυτός ο κάποιος ήταν ο Άντονι Ντράζαν κι απ' τη στιγμή που ο Πεν ενθουσιάστηκε με τη σεναριακή του προσαρμογή, δεν υπήρχε πια καμιά αμφιβολία ότι ο Ντράζαν θα αναλάμβανε και τη σκηνοθεσία. Το ίδιο περίπου συνέβη και με τον Κέβιν Σπέισι. Όταν το έργο ανέβηκε στο Μπρόντγουεϊ, σε σκηνοθεσία του Μάικ Νίκολς, ο Κέβιν ζούσε την κάθε της παράσταση από τα παρασκήνια ως αντικαταστάτης όλων των αντρικών ρόλων του έργου! Οι κόποι του δικαιώθηκαν όταν ο Ρον Σίλμπερ χρειάστηκε να εγκαταλείψει την παράσταση για μια άλλη δουλειά, οπότε ο Κέβιν Σπέισι ανέλαβε το ρόλο του Μίκι.

Ένας από τους πιο προβληματικούς ήρωες της ταινίας είναι ο Φιλ, ένας άνεργος ηθοποιός, ο οποίος δεν είναι κακός σαν άνθρωπος, απλά έχει να παλέψει μ' ένα σωρό προσωπικά του προβλήματα. Κάπως έτσι περιγράφει τον ήρωα που ερμηνεύει ο Τσαζ Παλμιντιέρι, σαν έναν από τους χιλιάδες ανθρώπους στη γη που παλεύουν στον καθημερινό αγώνα της επιβίωσης. Όσο για την ταινία, θεωρεί πως είναι μια ιστορία για "ελαττωματικούς" ανθρώπους, οι οποίοι όμως κατανοούν το πρόβλημά τους και παλεύουν να το ξεπεράσουν και να πάρουν επιτέλους τη ζωή στα χέρια τους. Στους γυναικείους πρωταγωνιστικούς ρόλους εμφανίζεται η σύζυγος του Πεν, η Ρόμπιν Ράιτ, που εδώ ερμηνεύει την Νταρλίν. Η Μεγκ Ράιαν επίσης δοκιμάζει εδώ τις δυνάμεις της στον κόντρα ρόλο της Μπόνι, μιας χορεύτριας εξωτικών χορών και μιας γυναίκας με αρκετούς εραστές της μιας βραδιάς. Η Άννα Πάκιουν ερμηνεύει την Ντόνα, μια νεαρή ηθοποιό η οποία με πολλά όνειρα κι ελπίδες για το μέλλον προσπαθεί να βρει το δρόμο της στον άγριο κόσμο του Χόλυγουντ.

Έξι άνθρωποι που οι ζωές τους είναι Άνω Κάτω σε μια ταινία γεμάτη από χιούμορ, αν και κάποιες στιγμές αρκετά πικρό, συγκίνηση και εξαιρετικές ερμηνείες. Ο Σον Πεν κέρδισε το Βραβείο Βολφί Καλύτερης Αντρικής Ερμηνείας στο Φεστιβάλ της Βενετίας το 1998.

ΤΑΙΝΙΕΣ Α' ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΣΤΟ ΟΛΥΜΠΙΟΝ

Ιστορίες αγάπης / Eistor e Milosne

Σκηνοθεσία: Γιέρζι Στουρ. Σενάριο: Γιέρζι Στουρ. Μουσική: Άνταμ Νόβακ. Φωτογραφία: Πάβετ Έντελμαν. Παίζουν: Γιέρζι Στουρ, Καταρίνα Φηγκούρα, Ντομινίκα Οσταλόβα, Ιρίνα Αλφιόροβα, Καρολίνα Οστρόζνα, Γιέρζι Νόβακ

Η ταινία αποτελείται από τέσσερις ιστορίες που εξελίσσονται παράλληλα, μ' ένα στοιχείο να τις ενώνει: την αγάπη. Ένας 45χρονος άντρας είναι ο πρωταγωνιστής και στις τέσσερις ιστορίες. Η ταινία παρακολουθεί τις σχέσεις του με γυναίκες διαφορετικής ηλικίας: μια πηνέιτζερ και ο ιερωμένος πατέρας της, μια 25χρονη φοιτήτρια και ο καθηγητής της, μια 35χρονη νοικοκυρά και ο φυλακισμένος άντρας της, μια 45χρονη ρωσίδα και η παλιά της αγάπη για έναν αξιωματικό του στρατού...

Οι Τέσσερις Ιστορίες Αγάπης:

•Μια φοιτήτρια, η Εύα, νιώθει να έλκεται ερωτικά απ' τον καθηγητή της. Κάποια στιγμή του εκμυστηρεύεται τον έρωτά της, γεγονός που αντί να δώσει αφορμή για ν' αρχίσει ένας δεσμός, κάνει τον καθηγητή να αισθάνεται ακόμη πιο άβολα και ντροπαλά. Ο καθηγητής αρνείται τον έρωτα της Εύας και γίνεται η αιτία ν' αποβληθεί η φοιτήτρια από το Πανεπιστήμιο.

•Ένας ιερωμένος μαθαίνει, προς μεγάλη του έκπληξη, πως είναι ο πατέρας μιας κοπέλας που βρίσκεται ήδη στην εφηβική της ηλικία. Στέκεται αμήχανος και μπερδεμένος μπροστά στο δилημμά του ν' αποδεχθεί ή να απορρίψει την πατρότητα. Όμως η κόρη του η Μάγδα, έχοντας στερηθεί για πολλά χρόνια τη μητέρα της, νιώθει επιτακτική την ανάγκη ενός γονέα, κι έτσι κάποια στιγμή ο ιερωμένος απορνεύεται το σχήμα του προκειμένου να βρεθεί κοντά στο παιδί του.

•Ένας αξιωματικός του στρατού ζει μια ολότελα συμβατική ζωή με τη σύζυγό του. Κάποια μέρα, μια παλιά του αγάπη, η ρωσίδα Ταμάρα, έρχεται να τον επισκεφθεί. Ο αξιωματικός προσπαθεί να ζωντανέψει την παλιά τους αγάπη, όμως οι περιορισμοί της θέσης του μπαίνουν εμπόδιο. Δειλός και αναποφά-

Τα Ρόδινα Ακρογιάλια

Σκηνοθεσία: Ευθύμης Χατζής. Σενάριο: Ευθύμης Χατζής, Δημήτρης Νάλλας. Φωτογραφία: Παναγιώτης Κλειδαράς. Μουσική: Δημήτρης Κατακουζηνός. Παίζουν: Στέφανος Ιατρούδης, Άννα-Μαρία Παπαχαράλαμους, Μυρτώ Αλικάκη, Μαρία Σκουλά. Διάρκεια: 100'

Παιδί μεταναστών της Αμερικής ο Ευθύμης Χατζής, σπούδασε επικοινωνιολογία και ψυχολογία πριν ακόμα ασχοληθεί με τον κινηματογράφο, ενώ μελέτησε φωτογραφία και σκηνοθέτησε θεατρικές παραστάσεις. Σπούδασε σινεμά στο Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης όπου και γύρισε ντοκιμαντέρ και ταινίες μικρού μήκους. Στην πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του, ο νεαρός Έλληνας σκηνοθέτης επιλέγει τη μορφή σπονδυλωτής αφήγησης, για να περιγράψει μια ιστορία φαντασίας που ξεδιπλώνει μια απόκοσμη εκδρομή. Οι συλλογισμοί αλλά και το πάθος του για μια γυναίκα οδηγούν το νεαρό ποιητή Αλέξανδρο να πλανιέται χαμένος μεσοπέλαγα. Μόνος, δίχως ρότα και πυξίδα, αναζητά το όραμά της. Προσπαθώντας να κουμαντάρει την κλεμμένη βάρκα, αδέξια όπως ακριβώς χειρίζεται τη ζωή του, ναυαγεί. Κολυμπάει και κοιμάται πάνω στα κύματα. Όταν συνέρχεται σε μια σπηλιά όπου ένας παλιός του φίλος έχει επιλέξει για σπίτι του, θα βρει παρηγοριά στη ζεστασιά και τις παράξενες ιστορίες αγάπης για παράξενους μοναχικούς άνδρες που

Κλερ Ντολάν / Claire Dolan

Σκηνοθεσία-σενάριο: Λοτζ Κέρινγκαν. Φωτογραφία: Τεόντορο Μανιότσι. Μουσική: Σάιμον Φίσερ Τέρνερ. Αχρίν Μισάν. Παίζουν: Κατρίν Κάρτλιτζ, Βίνσεντ Ντ' Ονόφριο, Τζον Ντόμαν. Διάρκεια: 95'

Η Κλερ Ντολάν, μετανάστρις από το Δουβλίνο, εργάζεται ως πόρνη στη Νέα Υόρκη, προσπαθώντας να ξεπληρώσει ένα ολοένα και αυξανόμενο χρέος στο μαστροπικό της. Όταν η μητέρα της πεθαίνει σ' ένα κοντινό γηροκομείο, η Κλερ αποπειράται να ξεφύγει απ' τη ζωή της πόρνης. Ξεκινάει μια σχέση μ' έναν άντρα που είναι πρόθυμος να τη βοηθήσει να ξεπληρώσει το χρέος και να κάνει οικογένεια μαζί της. Στο τέλος, όμως, η Κλερ συνειδητοποιεί ότι μόνο στον εαυτό της μπορεί να βασιστεί. Για την γέννηση της ιδέας της ταινίας ο σκηνοθέτης Λοτζ Κέρινγκαν αναφέρει: "Έκανα το μοντάζ της ταινίας *Clean Shaven* κοντά στην πλατεία Τάϊμς Σκουέρ της Νέας Υόρκης" υπήρχαν τότε στον περίγυρο αρκετές πόρνες, ορισμένες από αυτές ήταν εγκυμονούσες συχνά σε στάδιο αρκετά προχωρημένο. Το γεγονός μου προκάλεσε μια έντονη αντίδραση και μια επιθυμία για έρευνα. Στην αρχή σοκαρίστηκα και το εξήγησα με την σκέψη πως από την σεξουαλική μου παιδεία είμαι μαθημένος να διαχωρίζω τον ρόλο της γυναίκας από του άνδρα. Η διάκριση μεταξύ της πόρνης και της Παναγίας πηγαινει μακριά στην ιστορία. Ξεκίνησα να προβληματίζομαι στον σχεδιασμό του χαρακτήρα μιας απελπιστικά απομονωμένης γυναίκας που αναζητά μια ανθρώπινη σχέση. Έτσι το θέμα της πορνείας έγινε λιγότερο σημαντικό για την ταινία από το θέμα ενός ανθρώπου περιθωριοποιημένου από την κοινωνία".

Η μαμά και η πουτάνα / La maman et la putain

Σκηνοθεσία, σενάριο: Ζαν Εστάς. Παίζουν: Ζαν Πιερ Λεό, Μπερναντέ Λαφόν, Φρανσουάζ Λεμπρούν

Ταινία ορόσημο του γαλλικού σινεμά που θεωρείται από πολλούς η τελευταία μεγάλη λάμψη της Nouvelle Vague. Βραβευμένη με το Μεγάλο Ειδικό Βραβείο του Φεστιβάλ Καννών το 1973, η ταινία υπήρξε ένα σκάνδαλο για την αθυροστομία και την ελευθεριότητα του χειμαρρώδους λόγου της, το ρηξικέλευθο της γραφής της και πέρασε στον χώρο του θρύλου, με την αυτοκτονία του δημιουργού της το 1981. Είναι αδύνατο να συνοψίσει κανείς την ιστορία αυτού του ασπρόμαυρου ποταμού, διάρκειας 220'. Η ταινία αφηγείται την ιστορία του Αλεξάντρ και της περίπλοκης σχέσης του με την Μαρί και τη Βερόνικα. Μια ιστορία ερωτικού τριγώνου; Όχι ακριβώς. Με αιχμή του δόρατος τις λέξεις και τον ακατάπαυστο διάλογο, η ταινία προσπαθεί να ανιχνεύσει το ψυχικό κενό και τον πόνο που προκαλεί ο ερωτικός χωρισμός και να ιχνυλατήσει την αινηματική περιοχή της ψυχής, όπου γεννιέται, ανθεί και πεθαίνει ο έρωτας. Ο Αλεξάντρ, μπόμ που ζει στην κόψη του κύματος, εναντιώνεται στην ομαλοποιημένη και κομφορμιστική post-68 πραγματικότητα, έχοντας ως στόχο να την υπερβεί. Καλπάζοντας κυριολεκτικά πάνω στις λέξεις, προπαθεί να βάλει τάξη και στο ψυχικό και στο συναισθηματικό του χάος χρησιμοποιώντας τις λέξεις σαν σφαίρες, σαν εργαλεία αποδόμησης και ανασυγκρότησης του κόσμου. Και πράγματι οι λέξεις έχουν σχεδόν μια υλική υπόσταση, θαρείς και κινηματογραφούνται σε πρώτο πλάνο και ο συνεπακόλου-

σιστος, δεν έχει το θάρρος να διεκδικήσει αυτά που του ανήκουν κι έτσι χάνει την ευκαιρία για μια μεγάλη αγάπη.

•Ένας φυλακισμένος κι η αγαπημένη του, η Κρίσκα, εκβιάζουν και κατηγορούν ο ένας τον άλλον στο δικαστήριο. Όμως η αλήθεια είναι πως ακόμη αγαπιούνται. Αυτό που ζουν είναι μια σχέση που τότε μετατρέπεται σε αγάπη και τότε σε μίσος, ένας έρωτας που τον δένει το πάθος αλλά και η προδοσία. Παρά τα βίαια ξεσπάσματα ο φυλακισμένος δεν αμφιβάλλει για τα αισθήματα της Κρίσκας και σύντομα της εκδηλώνει και τα δικά του αισθήματα τρυφερότητας. Πέρα απ' τον κοινό ήρωα, ένας άλλος χαρακτήρας διατρέχει και τις τέσσερις ιστορίες. Ένας μυστηριώδης τύπος που δεν αποκαλύπτει ποτέ την ταυτότητά του, κι απλά καταγράφει τις απαντήσεις του κεντρικού ήρωα στα ερωτήματα που του θέτει. Αυτό όχι μόνο δεν περιπλέκει, αλλά αντιθέτως διευκρινίζει πολλές λεπτομέρειες της πλοκής και δίνει ταυτόχρονα στην ταινία έναν κάπως ιδιόμορφο χαρακτήρα και μια αλληγορική διάσταση.

εκείνος του διηγείται... "Στοχασμό πάνω στον έρωτα, τη φιλία και την αλληλεγγύη των ανθρώπων..." χαρακτηρίζει την ταινία ο δημιουργός της. Τον τίτλο τον εμπνεύστηκε από το ομώνυμο διήγημα του μεγάλου Σκιαθίτη διηγηματογράφου Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη.

Β. Π.

Για το πόσα γνωρίζουμε για την ηρωίδα της Κλερ Ντολάν στην ταινία λέει: "Αρκετά για να βρεθούμε στην πραγματικότητα ενός χαρακτήρα. Αρκετά για να την καταλάβουμε δίχως να την κρίνουμε. Το να εξηγηθούν με λεπτομέρειες οι λόγοι και τα κίνητρα αυτής της γυναίκας θα οδηγούσε στο να απλουστεύσουμε και να κωδικοποιήσουμε τον χαρακτήρα της, περιορίζοντάς τον στα ταμπού της 'ταυτότητας' της. Η ζωή, όπως και τα όντα, είναι ρευστή και αινηματική".

Χ.Κ.

θος διάλογος είναι η μόνη αισθητική δομή αυτής της οριακά παράδοξης ταινίας. Οι λέξεις ξεχνούνται σαν αφηγιασμένα αλογα, αποδεσμεύοντας το ενεργειακό τους φορτίο, επιδιώκοντας να φτάσουν στις πηγές της γλώσσας, εκεί όπου η εικόνα θα ταυτιστεί με το κείμενο και η τάξη του λόγου θα προσδώσει ένα νόημα στην αταξία του κόσμου. Ταινία δύσκολη, ανησυχαστική, ριζοσπαστική και οριακής ευαισθησίας, η *Μαμά και η Πουτάνα* μιλά για τη δυσκολία του να ζεις, για τον πόνο του έρωτα, την τρυφερότητα της αγάπης, για την απώλεια του χρόνου, για την τρέλα και την αγωνία της ύπαρξης.

Θ. Λ.

Το 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης προ των πυλών του 21ου αιώνα

Το 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης θα διεξαχθεί και φέτος από τις 12 ως τις 21 Νοεμβρίου στη μόνιμη έδρα του, το ΟΛΥΜΠΙΟΝ. Έχοντας εδραιώσει τη θέση του και σταθεροποιήσει τη σχέση του με το κοινό της πόλης, το Φεστιβάλ φιλοδοξεί να διευρύνει ακόμα περισσότερο τον διάλογο επικοινωνίας, επαφής, γνωριμίας και διαλόγου που έχει ανοίξει τα τελευταία χρόνια με τους νέους κινηματογραφιστές απ' όλον τον κόσμο, ανακαλύπτοντας και φέρνοντας στο φως τάσεις, ρεύματα και δημιουργούς που θα εξερευνήσουν και θα αποτυπώσουν με τις εικόνες τους τα προκλητικά δεδομένα της νέας εποχής.

Η αρχή θα γίνει τον Οκτώβριο με δύο σημαντικές προφεστιβαλικές εκδηλώσεις. Η πρώτη αφορά το αναδρομικό αφιέρωμα σ' έναν από τους μεγαλύτερους δημιουργούς, από καταβολής κινηματογράφου: τον Ρομπέρ Μπρεσσόν. Ο όρος "κλασικός" αδυνατεί να αποδώσει τη βαρύνουσια σημασία και το τεράστιο αισθητικό και ηθικό βάρος, που έχει το έργο του γάλλου δημιουργού στην ιστορία της έβδομης τέχνης. Με πρώτη το *Affaires publiques* (1934) και τελευταία το *Χρήμα* (1983), οι μόλις 15 ταινίες του σε 50 χρόνια, του 92χρονου σήμερα Ρομπέρ Μπρεσσόν, όρισαν ήδη από τη δεκαετία του '50, τα σύνορα του μοντέρνου στον κινηματογράφο και ανέδειξαν με εξαιρετική στυλιστική ακρίβεια την υπερβατική ικανότητα και την πνευματική διάσταση της κινηματογραφικής δημιουργίας. Στο σημαντικό αυτό αφιέρωμα θα προβληθούν όλες του οι ταινίες, αναφέροντας ενδεικτικά *Οι κυρίες του δάσους της Βουλώνης* (1945), *Το ημερολόγιο ενός εφημέριου* (1950), *Ένας καταδικασμένος σε θάνατο δραπετεύει* (1956), *Ο πορτοφολάς* (1959) κ.α.

Το άλλο αφιέρωμα του Οκτωβρίου με τίτλο "Κινηματογραφική πόλη, φανταστικές πόλεις" με ταινίες όπως *Μητρόπολις*, *Μπραζίλ*, *Μπλέιντ Ράνερ*, *Μπάτμαν*, *Στοιχείο του εγκλήματος*,

Μέχρι το τέλος του κόσμου κ.α., φιλοδοξεί να παρουσιάσει την εικόνα της κινηματογραφημένης πόλης (πραγματικής ή φανταστικής), ως κομβικό σημείο συνάντησης, περιπέτειας, διαπλοκής, σύγκρουσης, παγίδευσης ή και διαφυγής, των ιστοριών που μας έχει αφηγηθεί ο κινηματογράφος: μιας τέχνης που γεννήθηκε μέσα στο αστικό τοπίο και επηρέασε καθοριστικά την αισθητική, την αντίληψη και το βλέμμα του σύγχρονου ανθρώπου για την πόλη· παράλληλα η κινηματογραφική εικόνα κατέγραψε τις εκρηκτικές αλλαγές και τις αντιφάσεις στον πολεοδομικό ιστό και στις αρχιτεκτονικές δομές των σύγχρονων μεγαλουπόλεων, στη διάρκεια του αιώνα που φεύγει. Το αφιέρωμα πραγματοποιείται με τη συνεργασία της Αρχιτεκτονικής Σχολής του Α.Π.Θ. και θα συνοδεύεται από έκθεση μακέτας και κατασκευών και από προβολές video-art που θα αφορούν την πόλη. Θα υπάρξει επίσης, όπως σχεδιάζεται, ένα αφιέρωμα στον Κινέζικο Κινηματογράφο, λεπτομέρειες για το οποίο θα ανακοινωθούν έγκαιρα.

Θ. Λ.

52ο Φεστιβάλ Καννών: 12-25 Μαΐου 1999

Προβληματισμούς εμπνευσμένους από τον κόσμο του σήμερα και νεωτερικότητες φόρμες στη γλώσσα του κινηματογράφου περιέχει ο βασικός άξονας των ταινιών του επίσημου προγράμματος των Καννών. "Γίνεται όλο και πιο δύσκολο για τα μεγάλα Φεστιβάλ να βρουν τις σωστές ταινίες" δήλωσε ο Ζιλ Ζακόμπ, διευθυντής του Φεστιβάλ Καννών, στη συνέντευξη τύπου παρουσιάζοντας το πρόγραμμα του 52ου Φεστιβάλ και συμπλήρωσε: "τα φεστιβάλ γίνονται όλο και περισσότερα σε αντίθεση με τις ταινίες." Το φεστιβάλ ανοίγει στις 12 Μαΐου με την προβολή της ταινίας του ρώσου σκηνοθέτη Νικίτα Μιχαλκόφ *Le barbier de Sibérie*, επική ταινία, μεγάλου προϋπολογισμού με αγγλικούς διαλόγους. Ταινία κλεισίματος είναι *An ideal husband* του βρετανού Όλιβερ Πάρκερ βασισμένη στην ομώνυμη κωμωδία του Όσκαρ Ουάιλντ.

Πέντρο Αλμοντομπάρ, Ταϊέσι Κιτάνο, Ραούλ Ρουϊζ, Πήτερ Γκρηναγουέ, Ντέιβιντ Λιντς, Μανσέλ Ντε Ολιβέιρα, Ατόμ Εγκογιάν, Αλεξάντρ Σοκούροφ, Τσεν Κάιγκε, Τζιμ Τζάρμους, Αρτούρο Ρισπαϊν, Μάικλ Γουίντερμπερτ, Μόσεν Μαχμάλμπαφ, Λέο Καραξ... η αφρόκρεμα του παγκόσμιου σύγχρονου κινηματογράφου, είναι η συγκομιδή του διαγωνιστικού τμήματος. Πρωτοεμφανιζόμενοι σκηνοθέτες είναι ο γάλλος Ζακ Μαγιό και ο κινέζος από το Χονγκ-Κονγκ, Γιου Λικβάι. Στα εκτός συναγωνισμού τμήματα συμμετέχουν σκηνοθέτες όπως ο Κέβιν Σμιθ, ο Στήβεν Σόντεμπεργκ, ο βετεράνος γερμανός Βέρνερ Χέρτζογκ, ενώ ο αιγύπτιος Γιουσέφ Σαχίν, ο πορτογάλος Ζοάο Σεζάρ Μοντείρο και ο γάλλος Ζαν Κλωντ Γκιγκέ είναι μεταξύ των επιλογών του παράλληλου προγράμματος "Ένα κάποιο βλέμμα."

Η παραγωγή των στούντιο του Χόλυγουντ, σύμφωνα με τους επικεφαλής του Φεστιβάλ Καννών, παρουσιάζει έλλειψη από καλλιτεχνικά φιλόδοξες προτάσεις. Έτσι το πρόγραμμα του φεστιβάλ εστιάστηκε σε ανεξάρτητες αμερικάνικες παραγωγές. Η τελευταία ταινία του Στάνλεϋ Κιούμπρικ *Eyes wide shut*, δεν θα προβληθεί στις Κάννες, αλλά θα προβληθούν παλιότερες του ταινίες σε ειδικό αφιέρωμα. Η γαλλική παραγωγή, αν και απούσα από το παράλληλο τμήμα "Εβδομάδα της Κριτικής", συνεχίζει να κατέχει ένα σημαντικό μέρος του προγράμματος, δείγμα της καλής της πορείας αλλά και της εύνοιας του φεστιβάλ στον γαλλικό κινηματογράφο.

Η επιλογή του επίσημου προγράμματος του φεστιβάλ έγινε ανάμεσα σε 1138 ταινίες. Από τις 16 διαφορετικές χώρες που αντιπροσωπεύονται στις 22 ταινίες του επίσημου διαγωνιστικού προγράμματος οι 8 είναι Ευρωπαϊκές (Γερμανία, Βέλγιο, Ισπανία, Γαλλία, Μεγάλη Βρετανία, Ιταλία, Πορτογαλία, Ρωσία) τρεις από την Αμερική (Καναδάς, ΗΠΑ, Μεξικό) τρεις από την Ασία (Κίνα, Χονγκ-Κονγκ, Ιαπωνία) κι επιπλέον από το Ιράν και το Ισραήλ. Η διάλεξη "Μάθημα Κινηματογράφου" στο Φεστιβάλ θα γίνει από τον περσινό βραβευμένο με τον Χρυσό Φοίνικα, Θεόδωρο Αγγελόπουλο.

Le Festival de Cannes

52nd Cannes International Film Festival • May 12 - 23, 1999
52ème Festival International du Film de Cannes du 12 au 23 mai 1999

η κριτική επιτροπή

Πρόεδρος της κριτικής επιτροπής του 52ου Φεστιβάλ Καννών είναι ο καναδός σκηνοθέτης Ντέιβιντ Κρόνπεργκ. Μεταξύ των μελών είναι η αμερικανίδα ηθοποιός Χόλυ Χάντερ, η Ντομινίκ Μπλάν από τη Γαλλία, οι σκηνοθέτες Τζωρτζ Μίλερ από την Αυστραλία, Αντρέ Τεσινέ από τη Γαλλία, Μαουρίτσιο Νικέτι από την Ιταλία και η Ντορίς Ντορί από τη Γαλλία. Στην κριτική επιτροπή των ταινιών μικρού μήκους πρόεδρος είναι ο Δανός σκηνοθέτης Τόμας Βίντεμπεργκ.

Ο συντονιστής του παράλληλου τμήματος "Εβδομάδας της Κριτικής" το πρόγραμμα συμπεριλαμβάνει μονάχα πρώτες ή δεύτερες σκηνοθετικές δουλειές. Jean Roy δηλώνει στο περιοδικό *Variety* πως "τα έργα των νέων αμερικάνων σκηνοθετών παρουσιάζουν παντελή έλλειψη αυθεντικότητας. Ούτε όμως η τοπική παραγωγή παρουσιάζει κάποιο ενδιαφέρον αφού στο πρόγραμμα δεν θα συμπεριληφθεί κάποια γαλλική ταινία. Ακόμη και η Λατινική Αμερική για την οποία πιστεύαμε σε μια κινηματογραφική αναγέννηση δεν έχει καταφέρει να ξεπεράσει την κρίση." Από τις πρώτες επτά ταινίες που συγκέντρωσε ο Jean Roy οι τέσσερις είναι ταινίες ηθοποιών όπως του αυστραλού Τζον Πόλσον το *Mission: Impossible 2* με πρωταγωνιστή τον Τομ Κρουζ. Η ισπανίδα ηθοποιός Ισάβ Μπολέν, εμφανιζόταν στην ταινία του Κεν Λόουτς *Γή και Ελευθερία*, συμμετέχει με την δεύτερή της ταινία *Flowers from another world*, ενώ η αυστραλέζα ηθοποιός Ελίζ Μακκρέντι φέρνει στις Κάννες την πρώτη της ταινία *Strange fits of passion*.

Παρά την παρατεταμένη κρίση που μαστίζει τη Γιουγκοσλαβία, η χώρα αντιπροσωπεύεται στην "Εβδομάδα της Κριτικής" με την πρώτη ταινία του γιουγκοσλάβου ηθοποιού Λάζαρ Ριστόφσκι *Belo Odelo*.

Χρήστος Καλλιτάσης

Το πρόγραμμα αναλυτικά:

Το επίσημο Διαγωνιστικό

Todo sobre mí madre του Πέντρο Αλμοντομπάρ, Ισπανία
La Balia του Μάρκο Μπελόκιο, Ιταλία
Polá X του Λέο Καραξ, Γαλλία
Ο αυτοκράτορας και ο δολοφόνος του Τσεν Κάιγκε, Κίνα
Rosetta των Λικ και Ζαν-Πιέρ Νταρντέν, Βέλγιο
L' Humanité, του Μπρούνο Ντιμόν, Γαλλία
Felicia's Journey, Ατόμ Εγκογιάν, Καναδάς
Kadosh του Έιμος Γκιπλί, Ισραήλ
8 1/2 Women του Πήτερ Γκρηναγουέ, Μ. Βρετανία
Ghost Dog: The way of the Samurai του Τζιμ Τζάρμους, ΗΠΑ
Kikujiro no natsu του Ταϊέσι Κιτάνο, Ιαπωνία
The straight story του Ντέιβιντ Λιντς, ΗΠΑ
Nos vies heureuses του Ζακ Μαγιό, Γαλλία
Ghessé hayé Kish των Μοσέν Μαχμάλμπαφ, Αμπολφάζλ Ντζαλίλι και Νάσερ Ταγκβάϊ, Ιράν
A Carta του Μανσέλ ντε Ολιβέιρα, Πορτογαλία
El Colonel no tiene quien le escriba του Αρτούρο Ρισπαϊν, Μεξικό
The cradle will rock του Τιμ Ρόμινς, ΗΠΑ
Le temps retourné του Ραούλ Ρουϊζ, Γαλλία-Χιλή
Limbo του Τζον Σέηλς, ΗΠΑ
Moloch του Αλεξάντρ Σοκούροφ, Γερμανία-Ρωσία
Wonderland του Μάικλ Γουίντερμπερτ, Μ. Βρετανία
Love will tear Us apart του Γιου Λικ Βάι, Χονγκ-Κονγκ

Οι 8 ταινίες εκτός συναγωνισμού στο επίσημο πρόγραμμα:

Le barbier de Sibérie του Νικίτα Μιχαλκόφ, Ρωσία-Γαλλία-Ιταλία-Τσεχία
An ideal husband του Όλιβερ Πάρκερ, Μ. Βρετανία
Entrapment του Τζον Άμιελ, ΗΠΑ
Mein liebster feind του Βέρνερ Χέρτζογκ, Γερμανία
ED TV του Ρον Χάουαρντ, ΗΠΑ
The Limey του Στήβεν Σόντεμπεργκ, ΗΠΑ
Dogma του Κέβιν Σμιθ, ΗΠΑ
Adieu, plancher des vaches του Οτάρ Ιοσελιάνι, Γαλλία-Γεωργία.

Ένα κάποιο βλέμμα, τμήμα μη διαγωνιστικό

Τελετή έναρξης

El Akhar του Γιουσέφ Σαχίν, Αίγυπτος-Γαλλία

Τελετή λήξης

Harem Suare του Φερζάν Οζλετέκ, Τουρκία-Ιταλία-Γαλλία

Το πρόγραμμα συμπεριλαμβάνει ακόμη 20 ταινίες.

Σταγμιές
αυθεντικές

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΤΣΙΠΟΥΡΟ ΤΣΑΝΤΑΛΗ

το αυθεντικό

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΣΑΝΤΑΛΗ

Ένας Πολυκινηματογράφος στην καρδιά της Θεσσαλονίκης

ΠΛΑΤΕΙΑ ASSOS STER ODEON

8 κιν/φικές αίθουσες με τα τελειότερα συστήματα ήχου και εικόνας

Στο νέο εμπορικό κέντρο ΠΛΑΤΕΙΑ
Τσιμισκή 43 & Αριστοτέλους τηλ. 290.200
Πάρκινγκ 500 θέσεων στη Β. Ηρακλείου

Τηλεφωνικές κρατήσεις στο 290.100. Τα εισιτήρια
που κρατήθηκαν τηλεφωνικά πρέπει να αγοράζονται
μέχρι 45' λεπτά πριν από την έναρξη της ταινίας